

ЗИМНИЯТЪ ВѢТЪРЪ

Слушайте, слушайте, вѣе
зимниятъ, лудиятъ вѣтъръ —
пѣсенъ въ куминитѣ пѣе,
вие страхотно въ полята.

Снѣгъ до гърдитѣ натрупа,
бие съ камшици вратитѣ,
клонитѣ сведени чупи
и по стрехитѣ връхлита.

Хората съ унесъ го слушатъ,
слушатъ и въ стаитѣ трепнатъ,
въ скути децата се гушатъ,
старитѣ тихо имъ шепнатъ:

— Колко е тежко за тия,
гдето безъ покривъ треперятъ,
гдето презъ злата стихия
търсятъ подслонъ да намѣрятъ!...

Асенъ Босевъ

ПЪРВАТА КНИЖКА

Първата детска книжка, която ми попадна бѣше сп. „Свѣтулка“. На единъ дѣхъ я прочетохъ. Приказки, разказчета, стихове. Дълго следъ това я прелиствахъ. Не можехъ да се раздѣля отъ нея. Така силно ми подеиства написаното въ нея.

По-късно, като порастнахъ, по навикъ, прочитахъ всѣка излѣзла книжка отъ „Свѣтулка“ съ същото детско увлечение, което се бѣше породило отъ първата книжка.

И щастливъ бѣхъ, че станахъ сътрудникъ на това списание.

Желая на малкитѣ читатели да четатъ „Свѣтулка“ и се поучатъ отъ тамъ да бждатъ по-добри и по-човѣчни.

Панчо Михайловъ